

Gods liefde met anderen delen

Thais wist niet wat ze moest zeggen of doen, maar ze wilde graag helpen.

Carolina Maldonado

(Gebaseerd op een waar gebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Bolivia.

Het was een hete ochtend. Thais en haar vriendin Claudia pratten en lachten terwijl ze over het voetbalveld liepen. Ze hadden net turnles gehad en nu gingen ze naar de wiskundeles.

De kleine kinderen hadden pauze. Thais keek hoe ze speelden.

Toen zag ze een meisje alleen op de trap zitten. Toen ze dichterbij kwamen, zag Thais dat ze huilde.

Thais wenkte Claudia om naar het meisje te komen.

Claudia fronste en schudde haar hoofd. 'We komen te laat.'

Voordat Thais iets kon zeggen, liep Claudia weg.

Thais keek naar het meisje. Ze was ongeveer 5 jaar oud. Ze zat met haar hoofd tussen haar knieën en drukte haar handen tegen haar hoofd.

Thais ging naast haar zitten. Het meisje schoof een klein beetje opzij.

'Gaat het?' vroeg Thais zachtjes.

Het meisje antwoordde niet. Thais wist niet wat ze moest zeggen of doen.

'Kan ik je helpen?' vroeg ze.

Het meisje haalde haar schouders op.

'Ik ben Thais. Hoe heet jij?'

Toen keek het meisje Thais eindelijk aan. 'Nicol.'

'Waarom huil je, Nicol?'

'Iedereen pest me, omdat ik mollig ben', snikte ze.

Thais veegde de tranen van Nicols gezicht. 'Wat vervelend dat ze dat hebben gezegd. Het maakt niet uit wat mensen denken.'

'Ze zeggen dat ik niet mooi ben.'

'Wel, ze hebben geen gelijk!' zei Thais met een glimlach. 'Je bent heel mooi en ook heel bijzonder. Wist je dat?'

Thais dacht aan een van haar lievelingsliedjes uit het jeugdwerk. Ze wist nu wat ze moest zeggen.

'Je bent een kind van God', zei Thais, en ze pakte de handen van het meisje.

Thais praatte nog even met Nicol. Ze legde uit hoe belangrijk Nicol was voor haar hemelse Vader, haar familie en zo veel andere mensen die heel veel van haar hielden. Nicol begon steeds meer te glimlachen.

Na een paar minuten stond Nicol op om Thais een dikke knuffel te geven. 'Bedankt!' zei ze.

Thais zag haar nieuwe vriendin met een grote glimlach wegrennen. Het was fijn om Nicol zich beter te laten voelen en haar te laten weten hoeveel God van haar hield.

Toen sprong Thais ook op. *Ik kan maar beter net als Nicol rennen, want anders ben ik te laat voor de wiskundeles!* dacht ze glimlachend terwijl ze zich naar de les haastte. ●

